

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/4530 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 17 juli 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 januari 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van . (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen, afgewezen, alsmede geweigerd om hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 juli 2008, verzonden op 18 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

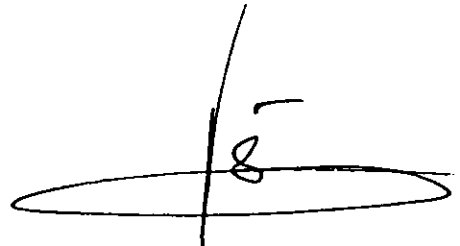
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 november 2008

314-574.

Verzonden: 6 november 2008

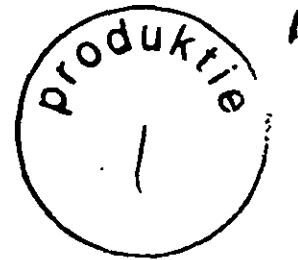
Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres Etenneweg 97, 4891 SX Rijsbergen

Bruinsma Advocaten
Tav mw. Mr. Ebes
Postbus 50
8530 AB Lemmer

Bezoekadres
Etenneweg 97
4891 SX Rijsbergen

Infolijn 0900 - 1234561 (EUR 0.10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (076) 596 4327

VERZONDEN 11 JAN. 2008

Unit
Doorkiesnummer
Datum
Dossiernummer
V-nummer
Uw kenmerk
Betreft

Asiel Rijsbergen
076 5967852
10 januari 2007
0101.06.8012
1
06.1389/N
De heer,

nationaliteit: Sierraleoonse

Geachte heer/mevrouw,

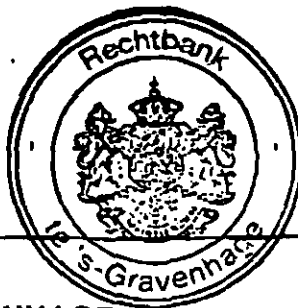
Hierbij doe ik u het origineel van mijn beschikking van heden toekomen waarbij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van betrokkene is afgewezen. Korthedshalve verwijs ik hiernaar.

Hoogachtend,

De Staatssecretaris van Justitie
namens deze
Het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst
namens deze,

C.W.N. Lageuse,
Sr. Medewerker

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Rechtbank

Zaaknummer: Awb 08/4530

Uitspraak in het geschil tussen:

van gestelde Sierra Leoneanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

voorheen de Minister van Justitie,
daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. R.M. van der Horn, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 13 mei 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij besluit van 10 januari 2008, verzonden 11 januari 2008, afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Op 7 februari 2008 heeft eiser hiertegen beroep ingesteld. Op 7 maart 2008 zijn de gronden van beroep ingediend.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 11 juli 2008. Eiser, noch zijn gemachtigde zijn aldaar verschenen, met kennisgeving. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Zaaknummer: Awb 08/4530

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

Feiten

2.1. Op 6 januari 2001 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend.

2.2. Bij besluit van 4 juni 2002 heeft verweerder de aanvraag ingestemd. Eiser is een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000, met ingang van 1 juni 2001 en geldig tot 1 juni 2004. Tegen dit besluit heeft eiser geen rechtsmiddel aangewend.

2.3. Bij voornemen van 26 augustus 2003 heeft verweerder eiser meegedeeld dat het voornemen bestaat de aan eiser verleende verblijfsvergunning in te trekken op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000. Op 8 oktober 2003 heeft eiser tegen dat voornemen een zienswijze ingediend.

2.4. Bij brief van 15 juni 2004 heeft verweerder eiser meegedeeld dat de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning op 1 juni 2004 is verlopen en dat daarom geen aanleiding meer bestaat de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd formeel in te trekken.

2.5. Op 13 mei 2004 had eiser inmiddels een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend, welke aanvraag thans ter beoordeling voorligt.

Asielrelaas

2.6. Aan zijn aanvraag van 6 januari 2001 heeft eiser het volgende asielrelaas ten grondslag gelegd. Eiser woonde met zijn ouders, broer en zus in . In 1997/1998 is eisers vader door militairen gedood. Op een dag is eiser door een kind-rebel met een geweer op zijn oog geslagen. Eiser is vervolgens gedurende enkele maanden opgenomen in een ziekenhuis. Als gevolg van de klap met het geweer kan eiser niets meer zien met zijn linkeroog. In de nacht van 5 op 6 januari 1999 kregen de rebellen een gedeelte van in handen. Enkele weken later moesten ze zich terugtrekken. Daarbij hebben de rebellen veel huizen in brand gestoken, mensen gedood en veel jongeren, onder wie eiser, onder dwang meegenomen naar . Eiser moest met de rebellen mee als ze een hinderlaag legden; hij moest hen helpen om spullen te vervoeren. Bij een onderlinge ruzie tussen de rebellen is eiser door een kogel geraakt in zijn rechterheup. Op een nacht is het rebellenkamp aangevallen. In de vervolgens ontstane paniek heeft eiser weten te ontsnappen. Hij heeft zich enige tijd schuil gehouden bij . Deze man heeft hem later overgedragen aan een blanke man, aan boord van een schip. Met dat schip is eiser naar Nederland gereisd.

Standpunten van partijen

2.7. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 34, juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000. De grond voor verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, te weten artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000 is komen te vervallen, hetgeen aanleiding vormt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen. Ten tijde van het nemen van het besluit van 4 juni 2002 bestonden geen andere gronden als genoemd in artikel 29 Vw 2000, om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Daartoe heeft verweerder

Zaaknummer: Awb 08/4530

blad 3

overwogen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reisdocumenten niet aan hem is toe te rekenen. Daarom wordt van hem een grotere inspanning verwacht om de noodzaak van bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag aannemelijk te maken. Uitgaande van de geloofwaardigheid van het asielaanvraag overweegt verweerder dat de omstandigheden dat met een geweer tegen eisers linkeroog is geslagen, zijn ouderlijk huis in brand is gestoken, hij tegen zijn wil is vastgehouden door rebellen en tijdens het verblijf bij de rebellen door een kogel in zijn rechterheup is geraakt, niet te herleiden zijn tot één van de in het Vluchtelingenverdrag genoemde vervolgingsgronden. Voor zover eiser een beroep doet op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 en daartoe stelt dat hij zelf wordt gezien als rebel en hij gediscrimineerd zal worden door de bevolking, verwijst verweerder naar het algemeen ambtsbericht van 28 september 2001, paragraaf 2.2. Daarin staat dat op 15 mei 2001 een ontwapenings-, demobilisatie- en reïntegratieprogramma is gestart. Niet wordt uitgesloten dat de gestelde gewelddadige dood van zijn vader en het verlies van zijn linkeroog voor eiser een traumatiserend karakter hebben gehad. Na genoemde gebeurtenissen heeft eiser echter nog bijna drie jaar, waarvan het eerste jaar in vrijheid, in zijn land van herkomst verbleven. Gelet op het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en de datum van vertrek uit Sierra Leone is geen sprake van een causaal verband als bedoeld in paragraaf C1/4.4.2. Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000). Ten aanzien van de gebeurtenis waarbij eiser door een kogel is geraakt, geldt dat in paragraaf C1/4.4. e.v. een limitatieve opsomming is gegeven van gebeurtenissen die aanleiding kunnen geven tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid. Gesteld, noch gebleken is dat bedoelde gebeurtenis als ernstige mishandeling moet worden aangemerkt. Daarmee is de gebeurtenis niet te herleiden tot één van de in de limitatieve opsomming opgenomen gebeurtenissen. Met de omstandigheid dat eiser ongeveer 18 maanden tegen zijn wil is vastgehouden door de rebellen is geen sprake is van substantiële niet-strafrechtelijke detentie en is daarmee evenmin te herleiden tot één van de in de limitatieve opsomming genoemde gebeurtenissen. De ten tijde van het afgeven van het bestreden besluit geldende situatie in aanmerking genomen, stelt verweerder zich op het standpunt dat er ook thans geen andere gronden bestaan om aan eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen.

Verweerder heeft eiser niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000, juncto artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Daartoe acht verweerder redengevend dat eiser op de dag na de laatste dag van geldigheid van de verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd meerderjarig was. Reeds daarom komt hij niet in aanmerking voor genoemde verblijfsvergunning. In reactie op hetgeen eiser naar voren heeft gebracht, stelt verweerder zich op het standpunt dat niet de datum van aanmelding van eiser bij de Nederlandse autoriteiten op 31 december 2006 bepalend is, maar de datum van ondertekening van de aanvraag, zijnde 6 januari 2001. Eiser valt dan ook niet onder het oude beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv).

2.8. Eiser heeft het volgende aangevoerd tegen het bestreden besluit. Eiser komt in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid. Hij is immers ernstig mishandeld, ook geestelijk. De woning van eiser is in brand gestoken. Gezien het langdurige, gedwongen verblijf bij de rebellen en hun wreedheid is sprake van ernstige geestelijke mishandeling. Daarnaast is hij door een kogel in zijn rechterheup geraakt. Verder is van belang dat eiser het zicht in zijn linkeroog is verloren en dat anderen met geweld om het leven zijn gebracht. Eiser vindt het onbegrijpelijk dat verweerder genoemde ervaringen niet aanmerkt als ernstige mishandeling, geestelijk dan wel lichamelijk, in de zin van het traumatabeleid. De omstandigheid dat eiser niet onmiddellijk na de traumatische ervaringen

Zaaknummer: Awb 08/4530

blad 4

zijn land van herkomst heeft verlaten, valt hem niet toe te rekenen, nu hij daartoe niet eerder in de gelegenheid was. Dat is veroorzaakt door het feit dat hij werd vastgehouden door de rebellen, eiser destijds nog erg jong was, hij niemand had die hem kon helpen en bovendien sprake was van een oorlogssituatie. In het bestreden besluit is verweerder hier ten onrechte niet op ingegaan.

Eiser komt in aanmerking voor verlening van een verblijfsvergunning als amv, nu hij zich op 31 december 2000 heeft aangemeld bij de Nederlandse autoriteiten, teneinde een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel in te dienen. Dat hij pas later dan genoemde datum in de gelegenheid is gesteld die aanvraag daadwerkelijk in te dienen, kan niet aan eiser worden toegerekend. Uitgaande van de datum waarop hij zich heeft aangemeld, valt hij onder het "oude" amv-beleid. Het bestreden besluit is in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel.

Toetsingskader

2.9. In artikel 34, eerste lid, Vw 2000, geldend als ten tijde hier van belang, staat dat de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts kan worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

2.10. In artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 staat dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

2.11. In onderhavig geval gold op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afliep – 1 juni 2004 – geen categoriaal beschermingsbeleid meer voor Sierra Leone.

2.12. Verweerder heeft dan ook terecht vastgesteld dat de grond voor verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd – artikel 29, eerste lid, sub d, Vw 2000 – op het moment waarop de geldigheidsduur van die vergunning afliep, is komen te vervallen.

2.13. Bij onder meer de uitspraken van 28 maart 2002 (AB 2002/132) en van 20 februari 2004 (JV 2004/172) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) geoordeeld dat een besluit, waarbij een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaanastbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen verblijfsvergunning wordt verleend op één van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 Vw 2000. In haar uitspraak van 28 maart 2002 heeft de AbRS uitdrukkelijk gewezen op de door de Staatssecretaris van Justitie gedane toezeggingen dat - in weerwil van het feit dat de verlening van een verblijfsvergunning dient te worden gebaseerd op een beoordeling van de toepasbaarheid van de gronden, vermeld in artikel 29 Vw 2000, in de daar aangegeven volgorde - die beoordeling opnieuw en ten volle zal plaatsvinden indien het mocht komen tot een voornemen tot intrekking van de verleende vergunning en dat hij zich alsdan in een eventueel daarop volgende procedure niet op het standpunt zal stellen dat die herbeoordeling niet kan worden aangevochten.

Zaaknummer: Awb 08/4530

blad 5

Gelet op artikel 34 in verbinding met artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, en artikel 83 Vw 2000 en in aanmerking genomen genoemde uitspraken van de AbRS en verweerders bestendige toetsingspraktijk is verweerder in beginsel gehouden de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen

a) indien er op het moment waarop de verblijfsvergunning werd verleend, een andere grond voor verlening als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 aanwezig was of, indien dit niet het geval is

b) indien er op het moment van het verstrijken van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dan wel – gelet op artikel 83 Vw 2000 – op enig relevant moment nadien, een grond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 aanwezig is.

2.14. Gezien de gronden van beroep ligt thans de vraag voor of verweerder eiser ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd had moeten toekennen, uitsluitend beoordeeld naar de situatie ten tijde van de verleende vergunning.

2.15. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Beoordeling van het beroep

Beoordeling van de situatie ten tijde van de verleende vergunning

2.16. Verweerder heeft ten aanzien van de gewelddadige dood van eisers vader en het verlies van eisers linkeroog overwogen dat gezien het tijdsverloop tussen die gebeurtenissen en het vertrek uit zijn land van herkomst, geen sprake is van causaal verband, als neergelegd in paragraaf C1/4.4.2 Vc 2000. Eiser heeft daartegen aangevoerd dat hem niet valt toe te rekenen dat hij zijn land niet onmiddellijk is ontvlucht, waarbij van belang is dat hij werd vastgehouden door de rebellen, dat hij erg jong was en dat sprake was van een oorlogssituatie. Eiser stelt dat verweerder in het bestreden besluit niet heeft gereageerd op hetgeen hij in de zienswijze te dien aanzien heeft aangevoerd. De rechtbank overweegt als volgt. In C1/4.4.2 Vc 2000, geldend als ten tijde hier van belang, staat onder meer dat aannemelijk moet zijn dat de gestelde gebeurtenissen aanleiding zijn geweest voor het vertrek van de betrokken asielzoeker uit het land van herkomst. Voor de aannemelijkheid van dat causale verband biedt de termijn waarbinnen de betrokkene het land heeft verlaten een belangrijk aanknopingspunt. In beginsel geldt daarvoor het uitgangspunt dat de betrokken asielzoeker binnen zes maanden na de gebeurtenis het land van herkomst moet hebben verlaten. Daaraan ligt de veronderstelling ten grondslag dat bij een later vertrek de betrokken asielzoeker zich blijkbaar heeft kunnen handhaven in het land van herkomst en dat daarom van hem of haar gevergd kan worden daarnaar terug te keren, aldus het beleid. In de zienswijze is eiser er aan voorbij gegaan dat hij ten minste nog een jaar in vrijheid in Sierra Leone heeft verbleven. Voorts heeft eiser in de zienswijze niet gereageerd op verweerders in het voornemen neergelegde standpunt dat eiser geen feiten of omstandigheden heeft aangevoerd waaruit blijkt dat hij zich vanwege het gebeurde niet staande heeft kunnen houden. Onder die omstandigheden kan niet gezegd worden dat het bestreden besluit

Zaaknummer: Awb 08/4530

blad 6

voldoende motivering ontbeert. Daar komt bij dat verweerder het standpunt inzake het causaal verband uitsluitend heeft gerelateerd aan de twee eerder genoemde gebeurtenissen, hetgeen eiser niet heeft onderkend. Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat de andere gebeurtenissen – de kogel in eisers rechterheup en het gedwongen verblijf bij de rebellen – niet vallen te herleiden tot één van de onder de limitatieve opsomming genoemde gebeurtenissen als neergelegd in het beleid. Eiser is daar in de zienswijze, noch in de gronden van beroep op ingegaan. Het beroep kan dan ook niet slagen.

Weigering amv-verblijfsvergunning

2.17. Ter onderbouwing van zijn standpunt heeft verweerder allereerst overwogen dat eiser op de dag na de laatste dag van geldigheid van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd meerderjarig was en reeds om die reden niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, onder e, Vw 2000, juncto artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, Vb 2000. Nu eiser dit niet heeft bestreden en ook overigens het standpunt van verweerder niet anders heeft bestreden dan met de enkele stelling dat uitgegaan dient te worden van de dag van aanmelding en niet van de dag van indiening van de aanvraag, kan het beroep tegen de weigering van verlening van een amv-verblijfsvergunning niet tot resultaat leiden. Hierbij is van belang dat eiser in de gronden van beroep niet is ingegaan op de – uitgebreide – reactie van verweerder in het bestreden besluit op eisers in de zienswijze neergelegde standpunt.

2.18. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.19. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: Awb 08/4530

blad 7

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. T.F. Bruinenberg, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H.M. Eleveld als griffier op 17 juli 2008.

de griffier

de rechter

VOOR AFSCRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

13 JUL 2008

BRUINSMA ADVOCATEN

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenkamer
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Mr T. Bruinsma
 Mr R. Kakes
 Mr S.R. Nohar
 mw. Mr E. Ebes
 Mr B. de Haan
 Mr R. Ruelofsen

M.M. Noorman
 NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 14 augustus 2008

Inzake _____ / STAAT

Dossier nr : 08.999/N

Uw ref. : ~~08.4530~~ 200806294.

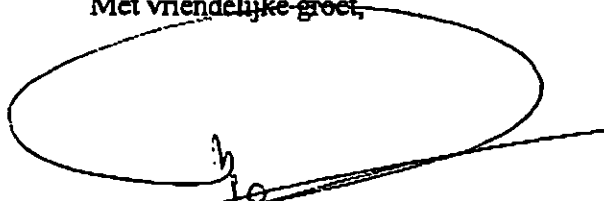
RAAD VAN STATE INGEKOMEN 14 AUG 2008	
ZAAKNR.	200806294
AAR:	P.W. de Bont
BEHANDELD DD:	PAR:

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 14 augustus 2008. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr R. Kakes

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel.: 0514-563770 Fax: 0514-566264 info@bruinsmaadvocaten.nl www.bruinsmaadvocaten.nl

Bestellingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden.
 Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

BRUINSMA ADVOCATEN**HOGER BEROEP**

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

van Sierraleoonse nationaliteit
Dossiernr: 0101.06.8012
V-nr:
Procedurenr: 08/4530

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
14 AUG 2008	
ZAAKNR:	200806234
AAN:	P.W de Bont
BEHANDELD DO:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

Dat bovengenoemde cliënt, van Sierraleoonse nationaliteit, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 7 februari 2008 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 18 januari 2008. Bij zijn uitspraak van 17 juli 2008, verzonden op 18 juli 2008, heeft de Rechtbank het beroep ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij het appel. Hij moet Nederland immers verlaten, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS GRONINGEN, D.D. 17 JULI 2008.

Grief I:

Grief 1 richt zich tegen r.o. 2.16 van de uitspraak waarin onder meer overwogen wordt dat de gewelddadige dood van de vader van eiser en het verlies van zijn linkeroog in verband met het traumatabeleid geen causaal verband opleveren met het vertrek uit het land van herkomst.

Toelichting:

Niet valt in te zien waarom de latere gebeurtenissen, zoals de kogel in eisers heup en het gedwongen verblijf bij de rebellen niet zijn te herleiden tot één van de onder de limitatieve opsomming genoemde gebeurtenissen als neergelegd in het beleid. Er wordt gesteld dat eiser hier in zienswijze en gronden beroep niet op is ingegaan. Hierin wordt echter uitdrukkelijk gevraagd ook deze latere gebeurtenissen onder het traumatabeleid te scharen. In de gronden beroep wordt bijvoorbeeld gesteld dat het onvrijwillig verblijf bij de rebellen te beschouwen is als ernstige geestelijke mishandeling in de zin van het traumatabeleid en daarmee wordt gereageerd op hetgeen in het voornemen waarnaar de bestreden beschikking verwijst staat vermeld.

Grief II:

Grief II richt zich tegen r.o. 2.17 van de bestreden uitspraak, waarin de rechtbank overweegt dat eiser het standpunt van verweerder met betrekking tot het weigeren van een AMV-vergunning niet anders heeft bestreden dan met de enkele stelling dat uitgegaan moet worden van de dag van aanmelding en niet van de dag van indiening van de aanvraag.

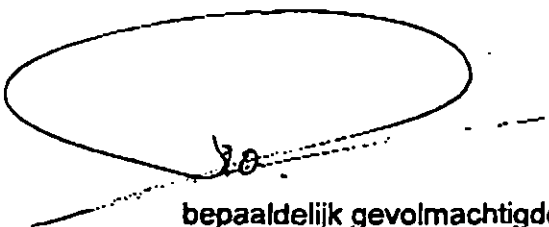
Toelichting:

Eiser mist in deze r.o. een belangenafweging ten aanzien van eisers individuele omstandigheden. De periode die ligt tussen de dag van aanmelding en die van de feitelijke aanvraag was in het geval van eiser slechts enkele dagen. Op de grote gevolgen van dit betrekkelijk korte tijdsverloop is door gemachtigde van eiser herhaaldelijk gewezen. Dat de reactie van verweerder in dit geval uitgebreider was, is geen factor die de rechtbank had mogen meewegen bij de beoordeling.

BRUINSMA **A**DVOCATEN

REDENEN WAAROM: appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 17 juli 2008 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 14 augustus 2008

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'R. Kakes', is written over a large, hand-drawn oval. The signature is positioned above the typed name 'Mr R. Kakes'.

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes